

Isten Igéjének olvasása

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 3Mózes 23:39-43; 5Mózes 31:9-13;
Nehémiás 8:1-12; Máté 17:5; Apostolok cselekedetei 8:26-38

„Szakaszokra osztva olvasták a könyvet, Isten törvényét, és úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasottakat” (Neh 8:8, RÚF).

Jeruzsálem fala elkészült. Nehémiás vezetésével az izraeliták befejezték a fő feladatukat, amikor behelyezték a kapukat. A fal már készen állt, a környező népek pedig csodálkoztak és elismerték, *„hogy a mi Istenünktől vett végbe e munka”* (Neh 6:16). Az ellenségek bizonyosságot nyerhettek Izrael Istenének valóságáról, hiszen az izraeliták a kemény ellenállás és gyűlölet dacára is el tudták végezni a munkát, amibe belefogtak.

A fal megépítése után Nehémiás kinevezte Jeruzsálem kormányzóját (a testvérét, Hanánit), valamint a vár parancsnokát (Hanániást). Mindkettejükre a hűségük, megbízhatóságuk és istenfélelmük alapján (Neh 7:2), nem pedig a származásuk miatt esett a választása. A fal elul hónapjában (a hatodik hónapban; Neh 6:15) készült el.

Ezután mi volt a következő munkafázis? *Nehémiás könyvének* további része (8–10. fejezetek) leírja a hetedik, azaz a tizedik hónap (Neh 8:2) fontos eseménysorozatát. Ezekből a részekből kitűnik, hogy Izrael népe eltökélte: engedelmessé válnak Isten Igéjének és ez nagy örömet jelentett nekik.

A NÉP GYÜLEKEZÉSE

Mennyire volt fontos Isten Igéje az embereknek Neh 8:1-2 szerint?

Amikor a zsidók végre elkészültek a fal építésével és beköltöztek Jeruzsálembe, a hetedik hónapban összegyűltek a város nyílt terén. Ez tisri hava volt, az izraeliták számára talán a legfontosabb hónap, mivel ekkor tartották a kürtzengés ünnepét (felkészülés Isten ítéletére, a hónap 1. napja), az engesztelési napot (az ítélet napja, a hónap 10. napja) és a sátoros ünnepet (az egyiptomi szabadulás, valamint Isten pusztai gondoskodásának az emléke, a hónap 15. napja). Az összejövetelre a hónap első napján került sor, amikor a kürtzengés ünnepét ülték. A vezetők azért hívták össze a nemzet férfiai és asszonyait erre a külön alkalomra, hogy a törvény felolvasása révén tanulhassanak Istenükről és a történelmükről.

A nép kérte Ezsdrást, hogy „*hozza el Mózes törvényének a könyvét*” (Neh 8:1) és olvassa fel nekik. Egy faemelvényt is készítettek erre az alkalomra. Ezt nem a vezetők erőltették a gyülekezetre. Ellenkezőleg! A „nép” mondta Ezsdrásnak, hogy hozza el a könyvet. Ezsdrás valószínűleg Mózes könyveiből olvasott fel, többek között a Sínai-hegynél kinyilatkoztatott törvényt is ismertette.

Mit mondott az Úr 5Móz 31:9-13 szakaszában? Mi a tanulsága ennek számunkra?

5Móz 31:9-13 verseiben Mózes meghagyta az izraelitáknak, hogy a sátoros ünnepen gyűljenek össze és olvassák fel Isten törvényét. Megemlítette a különböző csoportokat, akiknek össze kellett jönni: férfiak, nők, gyerekek és a kapuk között élő idegenek.

Neh 8:1 versében az áll, hogy „az egész nép egy emberként összegyűlt” (RÚF). Ezek szerint mennyire fontos a hívők közösségében az egység?

A TÖRVÉNY FELOLVASÁSA ÉS MEGHALLGATÁSA

Ezsdrás tehát „*odavitte*” (Neh 8:2, RÚF) a törvényt a gyülekezet elé, hogy felolvassa. Mit olvasott nekik? Több mint fél napon át csak a Tízparancsolatot ismételte volna újból és újból? A törvény könyvére tett utalás alatt Mózes öt könyvét kell érteni, vagyis a héber *Tórát*. A „*törvény*” tehát csupán egy része annak, amit Ezsdrás felolvasott, mondhatnánk inkább azt, hogy „*rendelkezők*”. Isten utasításai ezek, hogy tudjuk, melyik úton járjunk, nehogy célt tévesszünk. Amikor Ezsdrás felolvasott, az emberek Isten népe történelmeként hallották a saját történelmüket – a teremtéstől kezdve Józsué idejéig. A történetekben, énekekben, versekben, áldásokban és törvényekben minden emlékeztette őket a küzdelmeikre, valamint az Úr hűségére irántuk. A *Tórának* része a törvény, de annál is több. Magában foglalja Isten népének történelmét és különösképpen bemutatja Isten vezetését az életükben, közösségük gyökereit és identitását.

Olvassuk el 5Móz 4:1, 6:3-4, Józs 1:9, Neh 8:3, Zsolt 1:2, Péld 19:20, Ez 37:4 és Mt 17:5 verseit! Ezek szerint hogyan kell viszonyulnunk Isten Igéjéhez?

Minden valószínűség szerint az emberek azért vágyták hallgatni Isten Igéjét, mert mióta Ezsdrás tizenhárom évvel korábban Jeruzsálembé érkezett, azóta olvasta és tanította nekik az Írást. Isten művére szentelte magát és eltökélt szándéka volt, hogy jó hatást fejt ki. Miközben a nép folyamatosan hallotta tőle Isten Igéjét, valóságossá lett a számukra, ezért is döntöttek el, hogy hallgatják és odafigyelnek rá, mert amit csak lehetett, meg akartak tudni az Úrról. Ekkor mély tisztelettel és tanulni vágyó lelkülettel fordultak a *Tóra* felé. Ha átítatjuk lelkünket az Igével, még mélyebb vágyódás ébred bennünk Isten után.

Hogyan viszonyulsz Isten Igéjéhez? Talán azt mondd, hogy hiszel benne, de mit mutat az életed? Igyekszel követni a tanításait? Mennyire lenne más az életed, ha nem engedelmeskednél a Bibliának?

ISTEN IGÉJÉNEK OLVASÁSA ÉS MAGYARÁZÁSA

Olvassuk el Neh 8:4-8 verseit! Hogyan történt a törvény felolvasása?

A felolvasás alatt férfiak két tizenháromas csoportja állt Nehémiás mellett. Az első csoport (Neh 8:4) segédkezett Isten Igéjének felolvasásában, a második (Neh 8:7) pedig a szakaszok értelmezésében vett részt. Arról nincs információ, hogyan is zajlott az egész esemény a téren, de a felolvasásban segédkezők valószínűleg a *Tórát* tartották (a héber tekercseknek nagy volt a súlya, a felolvasó nem tudta még tekerni is) és váltakozva olvastak belőle. Reggeltől délig folyt a felolvasás, bizonyára mindenki hallotta a téren.

A „szakaszokra osztva olvasták” és „úgy magyarázták, hogy a nép megértette” kifejezések utalhatnak az egyes részek magyarázatára és fordítására is. Ebben az esetben mindkét értelmezés egyaránt valószínű lehet. Az emberek Babilonban éltek hosszú évekig, onnan tértek vissza, ahol az arám volt a fő nyelv. Ezért sokaknak, főként a fiatalabb generációknak nem lehetett könnyű megérteni a héber felolvasást. A Biblia olvasói számára mindig hasznos a magyarázat és az értelmezés. A prédikáció, a magyarázás előbbé teszi a szöveget, és a hallgatók erősebb késztetést éreznek, hogy a saját életükben is alkalmazzák a hallottakat.

Miről olvasunk ApCsel 8:26-38 szakaszában, ami egybevág azzal, ami az előbbi szöveg szerint Jeruzsálemben zajlott? Milyen tanulságot találunk ebben a történetben?

Protestánsként úgy tartjuk, hogy minden hívőnek ismernie kell Isten Igéjét, nem fogadhatjuk el vakon mások kijelentéseit a bibliai igazságok tekintetében, ha mégoly nagy tekintéllyel rendelkeznek is. Másrészt pedig ugyan kinek nem vált már javára bizonyos szakaszok jelentésének a magyarázata? Tisztában kell lennünk a hitünkkel, ez viszont nem jelenti azt, hogy időnként nem kaphatunk új világot mások tanítása által.

A NÉP VÁLASZA

Amikor Ezsdrás megnyitotta Isten Igéjét, a héber *Tórát*, a nép felállt. Ezsdrás először Istent áldotta, majd a felolvasás után az emberek az ég felé emelt kézzel, egyhangúan felelték: „*Ámen! Ámen*” (Neh 8:5-6). Ezek után „*arccal a földre borultak az ÚR előtt*” (Neh 8:6, RÚF).

Olvassuk el Neh 8:9-12 verseit! Miért mondták a vezetők a népnek, hogy „ne keseregjetez és ne sírjatez” (9. vers)?

„Ezért évezzel később, amikor Isten törvényét felolvasták a Babilonból visszateert foglyoknak, és a nép sírt bűnei miatt, ezek a kedves szavak hangzottak el: »*Ne sírjatez... menjetez, egyetez kövért és igyatez édest és küldjetez belőle részt annak, akinek semmi nem készítez, mert szent e nap a mi Urunknak, és ne bánkódjatez, mert az Úrnak öröme a ti erősségez*« (Neh 8:9-10)” (Ellen G. White: *A Nagy Orvos lányomán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 196. o.).

Amint az emberek Isten ígét hallgatták, szíven ütötte őket bűnösségük tudata, ezért sírtak. Amikor Isten kinyilatkoztatja magát előttünk, és rácsodálkozunk, mennyi szeretet, jószág, kegyelem és hűség van benne, jobban felfigyelünk a saját hiányosságainkra és arra, hogy nem sikerült elérnünk a kívánt szintet. Ha az Igéből Isten szentségéről hallunk, új fényben látjuk meg szörnyű valónkat. Erre döbrent rá Izrael népe, ezért keseregtek és sírtak, de nem kellett szomorkodniuk, „*mert az Úrnak öröme a ti erősségez*” (Neh 8:10). Más szóval: a kudarcaik ellenére bizhattak Isten hatalmában.

Ez is különleges, szent nap volt, a kürtzengés ünnepe (*ros hásaná*), amikor rövid kürtjelzések figyelmzettettek arra, hogy milyen fontos a „szívbeli” felkészülés az Úr ítéletére (az engesztelés napjára, amit tisri havának 10. napján ünnepezték). A kürtök megfújása azt jelezte, hogy álljanak Isten elé és térjenek meg. Ennek a napnak kellett emlékeztetnie a népet arra, hogy forduljanak Istenhez – érthető tehát a keseregés és a sírás. A vezetők azonban arra is figyelmzettették őket, hogy ha már megbánták a bűneiket, Isten meghallgatta őket, örüljenek hát az Úr bocsánatának.

Mit árul el a bűn rettenetes voltáról az, hogy emiatt kellett meghalnia Jézusnak a kereszten, ez a bűn megoldásának és a reménységünknek is az egyetlen módja?

AZ ÚR ÖRÖME

„...*az Úrnak öröme a ti erősségetek*” (Neh 8:10) – ez is emlékeztet: Isten azt akarja, hogy örüljünk és élvezzük az életet. Persze nem akármilyen örömről van szó, hanem ami abból ered, hogy ismerjük Istent és szeretetének valóságát. Örülni az Úrban, a jóságában, örülni mindannak, amivel ellátott – erre kell törekednünk nap mint nap. Erőt ad a mindennapokhoz, ha örülünk Istenben, így tudunk megbirkózni mindazzal, ami ránk vár.

Mi történt Neh 8:13-18 szakaszában? Mit árul ez el a népről és az akkori vezetőkről?

Másnap a nép vezetői felkeresték Ezdrást, hogy még többet megtudjanak Isten törvényéről. Ez az indítványuk mutatta, hogy Istenhez akarták fordítani a közösséget. Megértették, hogy nem vezethetik megfelelően az embereket, ha előbb saját maguk nem keresik Istent és a tőle jövő bölcsességet.

Olvassuk el 3Móz 23:39-43 verseit! Mit parancsolt Isten az izraeli táknak és miért?

Figyeljük meg, Neh 8:15 verse arra utal, hogy aszerint cselekedtek, ami „*meg van írva*”. Újabb példát látunk itt arra, hogy mennyire komolyan akartak engedelmeskedni Isten Igéjének, remélhetőleg azért, mert a fogság évtizedei után megtanulták, milyen következményekkel jár az engedetlenség. Az ünnepléssel kapcsolatban arról is olvasunk, hogy „*örvendeztetek az Úr előtt, a ti Istenetek előtt hét napig*” (3Móz 23:40). Vagyis miközben megemlékeztek Isten kegyelmes tetteiről és szabadításáról, örülniük kellett annak, amit az Úr értük tett.

Gondoljuk csak végig, mennyi mindent kaptunk Jézusban, akit Izrael népének összes ünnepe szimbolizált! Hogyan tanulhatunk meg örülni az Úrban még a nehéz és fájdalmas megpróbáltatások között is? Miért olyan fontos ez számunkra, különösen ilyen időkben?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, „Isten törvényének tanítása” c. fejezet, 410-413. o.

„Most kinyilvánították Isten ígéreteibe vetett hitüket. Isten elfogadta bűnbánatukat; s örvendezhettek, tudva, hogy Isten megbocsátotta bűneiket és újra kegyelmébe fogadta népét...

Az Úrhoz fordulás minden őszinte alkalma maradandó örömet hoz az életbe. Amikor a bűnös a Szentlélek befolyása alá kerül, meglátja az emberi szív csodálatos vizsgálójának szentsége és a maga vétkes, szennyes volta közötti különbséget. Magát elítélt bűnősként látja. De nem kell kétségbeesnie, mert Krisztus megszerezte számára a bocsánatot. Örömmel töltheti el az a tudat, hogy Isten megbocsátotta bűneit, és bűnbocsátó mennyei Atyja szereti. A bűnbánó bűnöst Isten magához öleli szeretetével és körülveszi dicsőségével. Bekötözi sebeit, megtisztítja bűneitől és az üdvösség ruhájába öltözteti” (i. m. 412-413. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Milyen feltételek mellett tapasztalhatjuk, hogy *„az Úrnak öröme a ti erősségetek”* (Neh 8:10)? Vagyis van, amit meg kell tennünk, hogy érezhessük Isten hatalmát és megbocsátását az életünkben? Ha igen, mi az?
- 2) Hogyan találunk kellő egyensúlyt a bűneink miatti szomorkodás és az Úrban való öröm között? Vajon nem ellentétes egymással ez a kettő? Hogyan ad választ erre a kérdésre a törvény és az evangélium kapcsolata (lásd Róm 3:19-24)?
- 3) *„...menjetelek, egyetek kövért és igyatok édest és küldjetelek belőle részt annak, akinek semmi nem készítettett, mert szent e nap a mi Urunknak, és ne bánkódjatok, mert az Úrnak öröme a ti erősségetek”* (Neh 8:10) – mondta Nehémiás a népnek. *„...egyetek valami finomat, igyatok valami jót, és juttassatok belőle azoknak, akiknek nincs – és mindezt azért tegyétek –, mert a mi Urunk szent napja ez”* (RÚF)? Mit tanulhatunk ebből az Úrban való öröm módjáról? Mit jelent ebben az összefüggésben az, hogy *„szent”*?

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY: ROSSZ VONAT

(Nyíró Tamás emlékének)

*„Ha ennél többet nem
adhatsz, a szeretet
elsikkad a sorok végén!”
(Karkó Ádám)*

Azt gondoltam, elakadt az
öltönyöm valamiben. Persze csak
te kaptál el hátulról;
„Hová sietsz barátom?
Állj meg egy szóra!”
Dolgom van, mondtam,
azért mondd.
„Van-e olyan vonat,
amire ha fölszállunk,
többé nem áll meg soha?”
Van, de az rossz vonat.
Arról még át kell szállni a jóra.
„Nekem megfelel.”
De tudod, mozgó vonatról...

A Balaton fölötti
alkonyi párában
jajgat a csend.
A kereszt alakú szemefor
hangtalan billen.
Hamarosan jön a jó vonat.
Kinek átszállás, kinek fölszállás,
Jegyünk MEGVÁLTVA.
Átlyukasztva,
örök időkre érvényesítve
„a nagy utazást”.
Viszlát a vonaton!
Barátom.

S felhúzott szemöldököd
a reményvesztett messzeséget fürkészte,
azt a jéghideg hazugot.
Ilyen ez a közönyös naptári tél?
Ilyen érzéketlen, hogy szüntelen
fölmenti magát
a vágyott irgalom alól?
Negatív elektronjaink
miért taszítanak mindenkit?